

intet kunde faa gennemført, som var gavnligt for vort Land.

Jeg er af den aldeles afgjorte Opfattelse, at vi igennem dette Lovforslag tilrettelægger en Beskatningsmetode, som man ikke kunde komme til i 1903. Der er nogle, der nu fornægter 1903 og siger, at det, man gjorde den Gang, var daarligt, og det skulde man ikke have gjort. Men de, der nu fornægter dette, skönt deres Parti har været med dertil, gør slet ikke noget klogt eller rigtigt, for den Gang kunde man ikke komme til det rigtige Grundlag, som vi nu er kommet til; det havde man intet Materiale til. Man gjorde den Gang det forsigtige; man blev ved at have Hartkornsskatten og lod den gradvis bortfalde, fordi man ellers ikke saa, hvor man kom hen, men var Krigen ikke kommet, havde vi formodentlig tidligere faaet en Ændring i saa Henseende. Men Mændene fra 1903 skal ikke i Dag høre ilde, for de gjorde ikke andet end, hvad de mente og maatte mene var rigtigt. De ønskede den Gang, at Bygningerne i Stationsbyerne skulde deltage i de mange Udgifter, Kommunerne fik, og det er sket i rigelig Grad.

Nu ønsker vi at lægge Skatten saaledes, at Jorden bliver beskattet med lige Skat paa lige Jord. Det er tiltraadt af alle, og det er et retfærdigt Krav. Nu siger det konservative Folkeparti: Vi vil have lige Skat paa lige Jord, men vi kan ikke vurdere Jorden. Men hvordan kan man saa faa lige Skat paa lige Jord? Det forekommer mig at være en Inkonsekvens, men det kan de maaske forklare; det er muligt; jeg kan ikke gennemskue deres Tanker; jeg forstaar slet ikke, hvorledes man kan sige, at man vil have lige Skat paa lige Jord, men man kan ikke vurdere Jorden.

Nu siger det konservative Parti, at der er forskellige Fradrag i Promillen, og det er det, man ikke kan gaa med til, for det er urimeligt, det har ingen Steder hjemme. Jeg siger, at dette Fradrag har sin store Berettigelse. Det kan meget vel være, at der kan paavises nogle Steder, hvor det vil give en Forskydning, som i Øjeblikket kan virke noget forstyrrende; men i det store og hele, over Landet taget, er det i Virkeligheden den rigtige Retning. Hvorfor? Fordi vi vurderer og kan vurdere paa det Grundlag, som er givet i Loven af 7. August 1922, hvorved Jorden vurderes som værende i Middelkultur og hørende til et almindeligt Bondebrug. Den Værdi, som ligger over Middelkulturen, den Værdi, som for de smaa Ejendomme ligger over det, som svarer til Værdien af almindeligt Bondebrug — for det gør de smaa Parcellers Værdi —

ligger i Bygningens Værdi, og den beskattes mindre, ved at man siger, at de faar $\frac{3}{4}$ promille. Derved faar de en Lettelse, som jeg mener er berettiget, og som jeg ikke forstaar, at nogen vil formene dem.

Jeg mener ikke, der ved denne Skatte-reform er sket eller vil ske Underværker eller noget stort; men er det et Skridt fremad mod et bedre Maal: „lige Skat paa lige Jord“, er det værd at tage det, og vi har maattet tage det, maaske ikke helt ud alle Steder, som vi helst vilde have det, men i det væsentlige er det dog blevet saaledes. Venstre har sit Ansvar, fordi det har taget dette Skridt og har faaet de andre til at bøje sig efter dem, saaledes at vi nu faar en samlet Lovgivning, en Lovgivning, som gør de kommunale Skatteregler ensartede i overordentlig høj Grad, saa de bliver langt lettere over-skuelige i Fremtiden baade i Byerne, paa Landet og i Hovedstaden.

Hermed skal jeg slutte. Jeg vil anbefale mine politiske Meningsfæller at stemme for Lovforslaget nu ved tredie Behandling, inden det gaar over til Landstinget, idet jeg dog tilføjer, at det er under Forudsætning af, at § 3, 3die Stk., gaar ud, naar Forslaget kommer over i Landstinget; for hvis Enighed derom ikke kan opnaas, saa tror jeg Lovforslaget aldrig slipper ud fra Landstinget, saa bliver det ikke til Lov. Jeg har begrundet, hvorfor vi ikke kunde gaa med til dette Stykke, og det er under den nævnte Forudsætning, at jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Pinholt sluttede sin lange Tale, hvori han gjorde Rede for Venstres Stilling til dette Spørgsmaal, med at sige, at det var beklageligt, at de Konservative helt havde afholdt sig fra at være med ved denne Skatte-reform, som her var under Forberedelse, og egentlig slet ikke havde deltaget i Arbejdet, men kun havde stillet deres eget Ændringsforslag og havde sagt: Er der nogen, der vil være med her, kan de komme, vi stiller kun dette særlige Forslag. Jeg tør sige, at vi har været med i Arbejdet i de to Aar, da der nu har ligget Forslag om kommunal Grundskyld for os, og jeg tror ikke, der er nogen, der kan være i Tvivl om det konservative Partis Stilling til en Skattereform paa dette Omraade. Vi har tydeligt og klart, lige fra man begyndte at fremlægge Lovforslag paa dette Omraade, sagt vor Mening; det gjorde vi allerede, da der var Tale om Grundskyld til Staten. Vi har sagt, at man ikke skal lægge de faste